

(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 38. (194) Субота 22. лютого 1941. Ціна 30 сот.

...ські ВІСТІ

Щоденник, ... ; крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Успіхи німецьких летунів

БЕРЛІН, 21. II. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:**

Німецький переслідувач затопив у сильній мряці в південній частині Північного Моря два озброєні англійські торговельні кораблі, загальної містоти **10.000 тон.**

Німецькі літаки підчас збройних розвідчих летів заатакували вчора транспорти під охороною на північ від **Гебридів** і на східньому й південному побережжі **Англії** та ушкодили 4 великі торговельні кораблі так важко, що треба числитися з їхньою втратою. Біля **Гервич** збомбардовано контрторпедовець, що загорівся.

Ескадри боевих літаків перевели успішні атаки на летовища в середній Англії, на портові уладження на острові **Уайт**, і фабричні заведення в **Шотляндії.**

Минулої ночі ескадри боевих літаків обкидали бомбами докові обекти в **Лондоні, Свенсі, Плимовті й Четемі.**

В районі **Середземного моря** німецькі боеві літаки підчас атаки на кораблі у пристані в **Бенґазі** поцілили влучно бомбами два великі торговельні кораблі.

Кілька ворожих літаків налетіло вночі на 20. II. на зайняті терени.

Пять ворожих ловецьких літаків зістрілено в районі Середземного моря. Пропали 2 німецькі літаки.

Анґлійці втратили 161 літаків

ТІЛЬКИ В ОДНОМУ ТИЖНІ.

БЕРЛІН, 21. II. — Анґлійські урядові звідомлення подають, що в часі від 10. до 16. лютого анґлійська повітряна фльота втратила 24 літаки. Тимчасом у тому часі німці зістрілили тільки в повітряних боях 69 анґлійських літаків, італійці зістрілили в повітряних боях 55 анґлійських літаків та на землі 37, що разом дає число 161 знищених ворожих літаків.

Відворот анґлійців зпід Куфри

РИМ, 21. II. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

На **грецькому фронті** не було ніяких боїв, що мали би якесь більше значіння.

У **Північній Африці** ворожа кольона намагалася наблизитись до італійських становищ в оазі **Куфра.** Ворожу кольону зміцнювали вантажники. Італійські війська негайно почали протиатаку, примусили ворога відступити й завдали йому болючі втрати.

Італійські літаки бомбардували ворожі летунські бази.

Літаки німецького летунського корпусу з очевидним успіхом бомбардували й обстрілювали скорострільним вогнем багато вантажників та ворожі артилерійські становища. Німці зістрілили 5 ворожих ловецьких літаків. Інші німецькі літаки заатакували у спадному леті ворожі кораблі на **Середземному морі.** Бомби важкого й середнього калібру поцілили два кораблі, містоти **8.000 тон** та інші меншої містоти.

У **Східній Африці** ворог повторив нагальні атаки у долішній частині країни **Джуба** з метою насильного переходу ріки.

На інших фронтах боеві дії місцевого значіння. На північному боєвому терені в **Еритреї** італійські літаки заатакували ворожі війська та вантажники. Ворожі літаки налетіли на один італійський центр в Еритреї.

Італійська протилетунська оборона зістрілила один анґлійський літак. Один італійський бомбовик заатакував ворожий літак, що впав у вогні на терені долішнього **Судану.**

Суезький Канал далі заблькований

АНКАРА, 21. II. — Єгипетський щоденник **„Аль Арам"**, що появляється в Каїрі, **приніс** звіт про шкоди, що їх німецьке летунство спричинило в **Суезькому Каналі.** Досі не вдалося анґлійцям направити тих ушкоджень, що там повстали. Очевидці, що прибули з Порт-Сайду до Каїра, розказують, що від 5. II. **припинилася** корабельна комунікація в Суезькому Каналі. Цього самого дня британська влада почала зусилля, щоби відістати оба затоплені у каналі кораблі, що його заблькували й зробили неможливим усякий рух. Хоч би навіть заблькування Суезького Каналу було переходове й хоч би корабельний рух почався у ньому скоріше чи пізніше, то це доказує, що Анґлію вдарили в чутливе місце й що такі удари можна легко повторити.

Після остаточної перемоги — довгий мир

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ НІМЕЦЬКИХ ВЛАДИК

БЕРЛІН, 21. II. — Минулої неділі відчитали у багатьох німецьких епархіях пастирське послання німецьких єпископів. Черговоі неділі згадане послання відчитають також і в інших німецьких епархіях.

Зміст цього пастирського послання присвячений остаточній боротьбі німецького народу за волю. Католицькі німецькі єпископи спеціяльно звертають увагу на ту боротьбу, що незабаром відбудеться. Вона вимагатиме від кожного великої посвяти, але після остаточної перемоги німецької армії вона забезпечить довгі літа мира, що його ніщо не скаламутить.

Згадане послання є першим, що його проголосили підчас цієї війни німецькі єпископи.

—o—

Несподіванка на Сході

Краків, 21. лютого 1941

Ще три дні тому писали ми про політичні несподіванки, що прийшли як передвісники весняних подій, а тут уже й нова несподіванка: пакт неаґресії (умова про ненапад) між Болгарією та Туреччиною. Проголошення тієї умови стало найбільшою сензацією політичного дня в усьому світі. Бо — ясна річ — іде тут не про малі дві південно-східні країни, які між собою сваряться чи миряться, лиш про двобій між державами осі та Великою Британією. Нема мабуть найбільшого анґльофіла, який не признав би , що той останній акт між Болгарією і Туреччиною — це перемога німецької та програна анґлійської дипльоматії та що це така політична подія, яка може мати величезні наслідки й на вигляді воєнних фронтів.

Треба тямити, що Болгарія стояла поза т. зв. балканським порозумінням з лютого 1934. р., що охоплювало Румунію, Югославію, Грецію і Туреччину. Правда, між Болгарією і Туреччиною істнував „пакт приязни" з жовтня 1925 р. та „пакт невтральности, порозуміння, судової процедури й арбітражу" з березня 1929 року. Таксамо „пакт приязни" підписала Болгарія з Югославією в січні 1937 р. Ті звязки Болгарії з названими двома членами „балканського порозуміння" вможливили Болгарії дістати від отого цілого бльоку балканських держав згоду на болгарське дозброєння (умова в Солуні 31. VII. 1938). Але поза тією єдиною познакою злагіднення відносин між Болгарією та її балканськими сусідами, ввесь час істнували між ними по суті напружені відносини. Їх джерелом була нещасна 2-га балканська війна, що закінчилась була втратою Добруджі у користь Румунії (1913 р.) та вже чисто грабіжницький мир у Неї, що відібрав від Болгарії та дав Греції півд.-західню частину Тракії з доступом до Еґейського Моря. Не вважаючи на болючу справу Македонії, вдалося Болгарії і Югославії наладнати добросусідські взаємини. З Румунією Болгарія помирилась аж підчас оцієї війни, коли то за посередництвом держав оси дістала мирним шляхом південну Добруджу. Між Болгарією і Грецією все лежала й лежить тінь тієї кривди, що її зазнала Болгарія, даремне кервавившись у першій балканській війні з Туреччиною (1912 р.) та у світовій війні за доступ до Еґейського Моря, що є для Болгарії не тільки річчю державного престіжу і національного сентименту, але просто життєвою необхідністю.

Не диво, що Болгарія вязала свої надії з Німеччиною, як провідницею усіх покривджених у диктатах із паризьких передмість 1919/20 рр. Ці надії частинно вже виправдались та скріпили в Болгарії прихильні німцям настрої настільки, що саме недавно Уінстон Черчіль накинувся на Болгарію із лайками та погрозами. Анґлія і Греція вважали, що їх територіяльно-політичний стан посідання на Балкані і Близькому Сході достаточно забезпечує приязнь із Туреччиною (між Грецією і Туреччиною, після ту-

...цької програної у світовій війні та перемогою у пізнішій війні з Грецією, є ціла низка умов і мир у Льозанні 1923. р., пакт приязни в Анкарі 1930 р., пакт сердечного порозуміння 1933 р. та додатковий пакт ненападу і прихильної невтральности з 1938. р.) І ось, саме тепер, коли Греція стала фактично правим крилом анґлійської армії ґен. Вовє, що боронить британські посілості в Африці й на Близькому Сході, — Туреччина підписує з Болгарією приязну умову про взаємний ненапад та потребу поглиблювати взаємні добрі господарські звязки.

Така умова, підписана тому кілька літ, могла б бути клаптиком паперу, що його міг би розвіяти та роздерти історичний буревій. Але списана й проголошена вже підчас самої війни, коли гостро зактуалізовані всі суперечності та коли все діється під кутом нинішнього дня — це акт великої ваги. Практично він означає осамітнення Греції та розвіяння анґлійських оман, що — мовляв — Туреччина теж зійде до ролі британського военно-політичного крила. Цим пактом Туреччина підкреслила свою вірність тактиці невтральности. Одночасно скріпилася позиція Болгарії і — політичних впливів держав осі. У звязку з цим пактом яснішою стає подорож югославянських державних діячів до Німеччини. Останнім заборолом анґлійських впливів в Европі є ще лише Греція.

Калєндар-інформатор про сучасну Німеччину

ЩЕ ОДНА УКРАЇНСЬКА ПУБЛІКАЦІЯ В БЕРЛІНІ

(Від нашого кореспондента)

Берлін, у лютому 1941.

Накладом того самого Видавництва, що подбало вже про дві чепурні інформаційні книжечки (про німецьку збройну силу) для українського читача, вийшов і вже появився на ринку „Календар на 1941 рік". Зміст цієї книжки має одну засадничу мету: познайомити широкі кола українців, що живуть і працюють в межах німецької держави та просторів, що під її охороною, з дійсним обличчям сучасної Німеччини. Автори видавництва завдали собі труду вибрати й опрацювати для тої мети найцікавіші та найбільш характеристичні ділянки й прояви німецької сучасности та великонімецької боротьби за силу держави і нову долю Европи. Крім інформаційних статтей про Німеччину знайде український читач в „Календарі на 1941 рік", рік, що має відограти таку знаменну ролю в історії новітньої доби, цілу низку статтей з обсягу нашої власної історії й культури, а також нової української дійсности на наших землях Генерального Губернаторства та Словаччини.

Очолює альманахову позакалендарну частину нової книжки звязка стаття про „Адольфа Гітлера — найбільшого державника й вождя XX століття". „Під прапорами Гітлера — пише в цій статті один з ґенералів — машерували й машерують робітники, селяни, ґенерали і князі, машерує цілий німецький народ"... У цій статті знайде наш читач багато інформаційного матеріялу до характеристики тої постаті, що її тінь покрила своїми розмірами також наші землі, втягнувши їх у вир великих подій. Чергова більша стаття, багато ілюстрована, знайомить з орґанізацією, силою духа й осягами німецької армії. Читач знайде в цій розвідці м. і. прецікаву характеристику істоти загального військового обовязку в Німеччині, написану ґенеральним фельдмаршалом *фон Бравхічем*, начальним вождом німецького війська. Третя стаття: „Від старого ладу до нової Европи" широко розповідає про всі події, що сталися в роках 1939 — 40, ясно, зрозуміло і точно інформуючи про їхній хід та значіння в формуванні нового світогляду та нової карти світа. Кожний, що порочитає цю статтю, знатиме правдивий образ мети й причин тої війни та зорієнтується в рушійних силах того змагу, в якому кривавиться стільки міліонів.

Україністичні статті знайомлять з життям і розміщенням українського населення на теренах , що знайшлися під німецькою охороною („Над Бугом, Сяном і за Карпатами"), навчають про історію німецько-українських взаємин від найдавніших часів , врешті обговорюють сучасні проблеми української культури („Український мистецький рух і сучасні його можливості", „Значіння книжки для села"). Окрему ділянку займає в календарі питання народнього господарства й праці. В цікавих і наскрізь ориґінальних статтях знайде читач вичерпуючі відомості про працю робітника та селянина в Німеччині, довідається про економічне значіння Німеччини для наших земель та для різних галузей нашого господарства, врешті матиме змогу познайомитися з умовинами німецького життя, культури, гиґієни тощо.

Не занедбано також літературної сторінки календаря. На її чоло висувається історичне оповідання одного з сучасних українських письменників „Сарматська Леґія".

На цілком окрему увагу заслуговує названа вже нами історична стаття. Є це перше таке повне опрацювання історії українсько-німецьких взаємин. Учитель, журналіст, громадський діяч і промовець користатимуть з того джерела при кожній нагоді національних свят, академій, повітальних промов чи інших імпрез.

Мистецьке оформлення альманаха, роботи мистця Петра Андрусева, дбайлива коректа, чіткий друк і добрий папір ставлять його в ряд найкращих повоєнних українських публікацій. Як довідуємося, календар буде по дуже приступній ціні продаватись в книгарнях Ґен. Ґубернаторства, Словаччини й Німеччини.

Вкінці треба додати, що Видавництво видало по вичерпанні першого накладу-другий наклад книжечки *майора Лємана про німецьку збройну силу*, старанно виправлену і багато ілюстровану новими найактуальнішими світлинами, та брошуру *Рудольфа Шауффа „Кінець Польщі"* (про яку була вже згадка у нашій ґазеті, з застереженням щодо мови перекладу. —Прим. Ред.)

Радіючи, що знайшлася в Берліні накладня. яка дбає за видання інформаційної лектури для українських мас на землях Великої Німеччини, хочемо від себе завважити, що було б дуже добре, коли б згадане видавництво, чи інше подібне, видало також кілька публікацій в німецькій мові про життя української меншини на землях, що знайшлися в сфері німецької влади. Українські книгарні дуже часто відчувають потребу такої літератури, що мала б інформувати приїзжих на наші землі німців про життя, працю і ролю українського населення в рамах велико-німецької державности. Збут її серед чужинної публіки, цікавої на всі прояви нового життя на сході, здебільша її невідомого — запевнений. Така публікація принесе з певністю користь обом сторонам.

КТВ.

ПАПІРОСКА — ЦЕ ЗІЛЛЯ В ПАПЕРІ: З ОДНОГО БОКУ — ВОГОНЬ, З ДРУГОГО ДУРЕНЬ!

КУРЕННЯ — ЦЕ СУСПІЛЬНА ХВОРОБА!

ЗАВЗЯТІ БОЇ ЗА ОАЗУ ДЖАРАБУБ

РИМ, 20. — У південно - східній Лібії йдуть великі бої за оазу Джарабуб. Італійський відділ під проводом хороброго старшини ставить незвичайно завзятий опір. Анґлійці вже окружили італійців з усіх сторін. Італійське летунство доставляє харч геройській обсаді Джарабуб, що бореться подібно як минулого року німецькі вояки у Нарвіку. Англійські змоторизовані відділи, що звідусіль окружують італійців, роблять враження якоїсь фльоти, що не може причалити до острова, який є під облогою, ані його знищити. На безнастанний вогонь противника італійці відповідають невтомними, докладно обрахованими та цільними стрілами. Англійці вже кілька разів стягали підмоги, але все те нічого не помогло. Опір італійців непохитний. Оборонці мають досить води в оазі, таксамо і харчів вистане на довший час. Оборонці не марнують ані одного стрілу. Туземне населення оази бореться з італійцями. Джарабуб і Керен це — на думку звітовика пресової аґенції Стефанія — дві осторога під адресою противника.

= **ПРОВІДНИК** норвезьких націоналістів Відкун Квіслінґ промовляв в Осльо на тему завдань преси в Норвеґії. Він заявив, що в Норвеґії виринуть нові умовини журналістичної праці та новий її стиль. Анґлія воює з Німеччиною не тільки як з державою, але перш за все, як із суспільною системою.

= **У ЗЛУЧЕНИХ** Державах відчувають недостачу алюмінію. Американці видвигають думку списати домашне приладдя з алюмінію.

Суперництво

Цю статтю містимо, як дискусійну.
Прим. Ред.

Актуальною темою в українському громадянстві є нині деякі суперечки на терені молоді, що приймають небажані та шкідливо-яскраві форми назверхнього вияву. Люди дискутують, як зарадити лихові. З цього приводу сягаємо до споминів з недавнього минулого: може аналогія не зовсім вірна, а проте, здається, висновки можуть бути повчальні і в актуальній справі.

Дозволимо собі пригадати на вступі відвічну правду, що молодь відзначається великим запалом і енергією, зате має менше життевого досвіду й зрілого осуду. Так є, так було й так мабуть буде. Того не можна змінити і старше громадянство ніколи не зможе опанувати молоді так, як собі цього дехто зі старших бажав би. Воно лиш може, ба навіть мусить, так впливати на молодь, так спрямовувати енергію молоді, щоб не зломити молоді, не знищити її запалу,а навпаки відповідно його оформити, відповідно його використати, відповідно його облагороднити.

Таксамо природним явищем є факт, що молодь, різна темпераментом, різна натугою своєї життевої енергії та незвязана ніякою одною суспільною організацією, як у державних націй, лучиться у суперницькі гурти. І нема сили, яка зуміла б у наших умовинах усунути всі суперечки без шкоди для правильного розвою духовости молоді. Завданням старшого громадянства і проводу є намагатися спрямувати ті суперечки на таку площину, де вони були б найменші та де можна б енергію, виладовувану на суперечки, використовувати для добра самої молоді.

Так було, приміром, у „Пласті". Загально було відомо, що „Лісові Чорти" і „Чорноморці" суперничили з собою дуже палко. Причиною цього був інший темперамент одних і других і, правду сказавши, у великій мірі амбіції одиниць. І не можна було б зробити нічого більше недоцільного, як спихати їх разом до одного куреня, чи старатися одних, або других „знищити". І хоч провід старших пластунів був у руках „Лісових Чортів", то всетаки були це люди настільки розважні, що не йшли проти життевого закону й не старалися здушувати одних або других, ані не виключали противної сторони з пластової спільноти, хоч і були випадки не дуже тактовної поведінки, яка свідчила про нехіть підпорядкуватись або нарушити авторітет. Всі здавали собі справу з того, для загальної спільноти можуть принести користь оба суперники і що зле було б усувати від праці в спільноті одну сторону. І хоч в деяких випадках ґрупове суперництво переходило в заїлість, так, що люди навіть на чисто товариському ґрунті не могли стрічатися, проте відповідальні люди зуміли цю гостроту злагіднювати і спрямовувати на інші шляхи.

Тоді поставлено засаду, що *суперництво має розгриватися в позитивній праці, у приватнім змагу на всіх ділянках життя*, а відкинено як негідний і шкідливий для спільноти чинник вишукування недостач і промахів противника та взаїмне підставлювання ноги обмовою і наклепами. З такого підходу до справи виходила подвійна користь, бо в активній праці молодь виховувалася на добрих робітників, а виконуючи працю, приносила теж користь для цілої національної спільноти. Усякі спроби суперництва неґативними засобами відрази опінія загалу осуджувала і так на них реаґувала, що дана одиниця вже їх більше не пробувала. Опінія признавала вищість тому, хто виконав ліпше якусь працю, хто тої праці виконав більше. І змаг ішов, суперництво йшло з давньою натугою. А вислідом того була чимраз краща організація куренів, чимраз більше праці й чим раз більші успіхи. Варта було обсервувати, з яким завзяттям змагалися курені в 25. км. марші з обтяженням, з якою точністю приходили на площу і підготовлялися до спортових змагань. Кожному радувалася душа, що з таким запалом іде праця.

Другим таким прикладом може послужити розкол в Українськім Спортовім Кружку т. зв. УССК-у. На тлі т. зв. політичних переконань повстали дві ґрупи, які не могли себе взаємно стерпіти. Тоді одна ґрупа виступила і створила осібний кружок „Черник". Багато людей віщувало занепад обох ґруп і хотіло назад їх получити. А тимчасом змагуни, здебільша давні пластуни, зрозуміли своє суперництво як змаг, позитивний змаг у праці. Суперничили, змагалися на кожнім кроці, в кожній ділянці. А вислідом того був сильніший розвій одної і другої клітини і поступ у розвою українського спортового руху.

Таких прикладів можна навести багато, та висновок із них один. Свариться десь молодь, створилося два табори, то не можна насилу зганяти їх до одної клітини, не можна викидати за рямці спільноти одної ґрупи, бо спільнота не може резиґнувати навіть з одної одиниці, а не то цілої ґрупи. Нині дуже сильні під популяційним оглядом держави не резиґнують навіть з одного вязня, хоч як він зіпсутий морально, але стараються його використати для спільноти. Тимбільше не можемо ми з нікого резиґнувати, а навпаки ми повинні так повести справу, щоб енергію кожної ґрупи використати для спільноти.

Антагонізми мусять виладовуватися у суперництві в позитивній праці. Вислідом такого конструктивного суперництва буде злагіднення боротьби, бо інстинкт боротьби вже виладовується у самих змаганнях; по друге, вийде з цього користь для молоді, бо вона буде гартувати своє тіло і свого духа, врешті українське громадянство буде мати сильно зорганізовані клітини молоді, з яких будуть виходити взірцеві громадяни.

Завданням громадянства буде пильнувати, щоб обі сторони змагалися лише позитивними чинниками праці й щоб в суперництві вживали лише дозволених засобів та чесної гри.

Ярослав Рак.

Чанкайшек розійшовся з комуністами

ГОНКОНҐ, 20. II. — Після крізи дня 17. січня, коли анкайу.,-еу,-е чі е тжбшря ряст мусів розвязати четверту армію, напруження між китайськими комуністами й урядом у Чункіні постійно зростало. У провінціях Ангвей і Кіянсі, на північному березі ріки Янтсе, були бої між рештками комуністичної армії й відділами військ ген. Лі Фінґве, що його іменував Чанкайшек керманичем провінціонального уряду в Ангвей. Між китайськими комуністами й військами Чанкайшека дійшло до кількох більших боїв також у південній частині провінції Гопей і в західній частині провінції Шантун.

= ЯПОНСЬКИЙ міністр внутрішніх справ барон Гіранума заявив, що з огляду на загальне поважне положення незабаром закриють сесію парляменту. Вибори до парляменту відбудуться у 1942 р. Уряд застеріг собі право розвязати парлямент кожної хвилини.

БОГДАН ЛЕПКИЙ 37)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

Але Босаковський нічого не відповів. Він задивився на Устю й Уласа. Прямо Филимон і Бавкида, тільки сварливі.

„Так, значиться, на тім і стало?" — спитав по хвилині.

„Авже-ж, на тім. Це ж люди говорили, а не качки квакали", — відповіла Устя.

Улас знову торкнув Босаковського ліктем.

„Ще трохи, а вона й тебе стане кусати".

„Авже-ж, що стала б, коли б він був такий поганий, як ти. Але пан Босаковський чемний".

Босаковський піднявся з місця.

„Спасибі, що мене за такого тримаєте, пані-матко. Постараюся доказати, що я не лиш чемний, але й не зовсім дурний. Грубником зробите мене в султановім гаремі, якщо я нашої полковниці щасливо не завезу додому!"

XIII.

На другий день під вечір наймолодший із Уласенків, Максим, несподівано приїхав додому. Білий був, як свіже вимащена стіна, а хисткий, як тростина. Але вдоволений, навіть гордий, бо першу рану в бою дістав. Не міг нарозказуватися, як то він хоробро бився і кілько трупів поклав.

Улас слухав, а тоді рукою махнув:

„Хвалишся, як заяць хвостом. Не бачили героя! От краще сказав би ти нам, чи не чув чого про Марусю Богатьківну?"

„Не лиш чув, але й знаю, де вона тепер", — відповів Максим.

„Де?"

„Я вже Борисові казав".

Босаковський зрадів.

„Справді казав тобі Борис?"

„Та казав, наче б то міщанин якийсь відкупив її від татар, чи від москалів і тепер вона в якомусь паршивенькому городку перебуває, от і забув, як цей городок зветься".

„Малин" — доповів Максим.

„Малин?" — радісно повторив Босаковський. — „Якщо це правда, то сподівайсь, Борисе, що незабаром обіймеш свою Марусю, бо й нам на Малин дорога. Підемо ж спати, а завтра вранці, як Бог милосердний дозволить, рушимо в похід".

„Гов!" — крикнув Улас. — „Завтра неділя, а Бог милосердний приказав нам неділі святкувати. В понеділок вас пущу".

„Понеділок тяжкий день", — додала Устя. — „Поїдете у второк".

Босаковський обома руками за голову вхопився.

„Цитьте! Бо ще до того дійде, що нам тут перезимувати треба, а мені спішно, земля під ногами горить. Там рішається доля країни, а я тут розкошую".

„Яка там розкіш! От живемо собі помаленьку. А скорше, як у второк, таки вас не пустимо, бо ви ще не зовсім здорові, а до такого діла сили треба, і то великої сили".

„Правду каже моя золотовуста", — притакнув Улас. — „Два дні пересидете ще в нас, відпочнете, обміркуєте все якслід, а тоді й у дорогу".

На тім і стало.

(Далі буде).

З голосів преси

Німецькі літаки в Африці

З хвилиною появи німецької повітряної фльоти на Середземному морі та в Африці зменшилися сильно анґлійські осяги на тамошніх відтинках морського й сухопутного фронту. Зокрема дуже сильно дається відчувати акція німецьких спадних літаків („Штукас"), що звернена проти анґлійських військових баз і транспортів у Африці. Цікавий опис такого нападу спадних літаків посеред лібійської пустині містить **„Берлінер Берзен Цтґ"** у звіті свого военного кореспондента:

»Зараз за морем починається пустиня і з нашої висоти не бачимо нічого іншого, як тільки пісок, глину і піскові видми. Під нами картина найбільшої самоти й порожнечі. Вузька, біла, запорошена дорога, вказує нам шлях до нашого майдану на африканському суходолі. Зупинка посередині пустині. Ось перша машина сідає вже на чотирокутньому майдані, підіймаючи високий, як хата, широкий стовбур піску. Білий пісок втискається усюди, в уха, в очі, навіть в уста. А наші мотори? Їх побудували так, що надаються мабуть до всякої цілі й для всяких можливостей, у снігу, у леді, у пустині серед спеки й піску. А сонце палить майдан розтопленим жаром.

Командант підганяє нас до поспіху. Повідомляють нас про грізний пісковій, що наближається до нас зі скорістю 60 кільометрів на годину. Перша машина підіймається у повітря саме у мент, коли жовта стіна піскового туману налітає на майдан. Останні літаки вскочуються на майдані вже у хмари піску. Те, що наша ескадра віднайшлася разом на висоті кількасот метрів у тому жовтому морі піску, видається нам попросту чудом. Понад горішньою межею піскової бурі летимо на схід. Покажчиком дороги у цьому нашому першому вильоті на ворога над африканською землею — є море. При великій висоті нашого лету не відчуваємо вже тієї тяжкої спеки. Через радіотелеграф довідуємося, що долітаємо до мети. Командант дає приказ до наступу. Під нами бачимо кілька довжелезних будинків, що за зразками всіх африканських селищ, творять простокутник. Розвідчі летуни повідомили, що тут зосередилася австралійська панцирна частина, яка має виконати перший пробоєвий наступ на захід. Наша машина кидається стрімголов зараз за машиною команданта. Ще підчас стрімголовного спаду керманич машини виправляє докладно ціль. А потім знову доземо вділ. Наші бомби падають майже на волос близько попри стовбури диму, що повстали від вибухів перших кинених бомб. Ліниво перекочується удушливий дим в напрямі моря. Наші, у багатьох наступах досвідчені летуни повертають машину вже підчас стрімголовного спаду так, щоб якнайдокладніше вцілити, то ж бомби трапляють на причуд докладно. Ворог, на кого так нечайно звалилося знищення, був хіба неабияк заскочений. Щойно після стрімголовного спаду першої машини, починають стріляти протилетунські гармати. Анґлійцям напевно відхочеться зосереджувати тут надалі свої частини.

Після другого наступу, в якому ми стріляли зі скорострілів на все, що тільки навинулося під руку та вдарили на стоянку ворожої артилерії — повернулись ми до повороту. Всі ми відчували, що завдання виконали вповні. Летимо над саміською безконечно довгою шосою, що її побудували італійці здовж лібійського, надморського узберіжжя. По дорозі беремо на приціл малу ворожу кольону. Вершники на верблюдах є такі заскочені й налякані, що не пробували навіть ховатися. Одна серія зі скорострілу спричинює вибух муніційного воза. В один мент твориться на шосі побоєвище, то тут, то там видно порозбивані грузовики, великі ями від вибухів бомб, порозвалювані малі мости. Коли долітаємо до передових італійських позицій, робимо над ними привітальне, почесне коло. Знову ковтаємо пісок і ще раз пісок, а повітря удушливе й гаряче. Сердечно зустрічають нас італійські фронтові старшини. І тепер чуємо про наші осяги: наш бомбовий налет знищив поверх 40 панцирних машин ворога. Це була перша знайомість австралійських частин, що боряться за Анґлію, з нашими спадними літаками«.

Все тяжче з харчами в Анґлії

Справа прохарчування стає в Анґлії все більше загрозливою проблемою. Крім німецької морської бльокади анґлійського острова, грають тут велику ролю також транспортові трудноші, а саме недостача кораблів для перевозу заморського імпорту до Анґлії. Анґлійський міністр прохарчування лорд Вултон виступає тепер доволі часто на сторінках і пресі й у радіо, намагаючись втихомирити неспокій у масах у звязку з прохарчуванням. Одним із його арґументів є сильне заанґажування анґлійської фльоти на багатьох морях, а в першу чергу на Середземному морі, де торговельна фльота мусить заспокоювати в першу чергу потреби війська. **„Дойче Альґемайне Цтґ."** реасумує ці висновки Вултона та нагадує слова, що він сказав їх під адресою анґлійського громадянства:

„У вівторок заявив Вултон у палаті лордів: »Мусимо вибирати між Бардією та воловим мясом... Взагалі Анґлія мусить рахуватися ще з куди більш дошкульними обмеженнями, як ті, що їх дотепер переносить«.

»Нема сумніву, — говорив Вултон, — що Анґлії недостає транспортових кораблів, але одною з головних причин недостачі харчів є короткозора сіль.-господарська політика перших місяців війни. Тоді то міністри хліборобства в уряді Чемберлена безупину запевнювали, що Анґлія має доволі корму для худоби. Ця теза виявилася необоснована. Вслід за цим нема чим втримати й плекати потрібної кількости худоби. Отже терпить від цього наша внутрішня мясна продукція. В останній світовій війні діставали ми з Голяндії великі кількості сала, яєць, сира й мяса. Ці посилки тепер припинилися. В першу чергу трівожуся недостачею сира«.

Очевидно Вултон намагається у підсумках ослабити враження своєї заяви, потішаючи слухачів, що селянам буде доручено плекати такі роди кормових рослин, щоб по змозі якнайбільше унезалежнитися від імпортованого корму.

Накресливши ввесь плян хліборобської кампанії в Анґлії, закінчив Вултон свою промову такими характеристичними висновками: »Ми потратили кораблі, потратимо їх ще більше. Переконаємося, що імпортова спроможність Анґлії надалі все зменшується. Наші портові спорудження можуть обмежено працювати внаслідок німецьких налетів. У майбутньому буде їхня працеспроможність ще більше обмежена«.

ПАПСЬКИЙ НУНЦІЙ У БЕРЛІНІ в таборах полонених

БЕРЛІН, 21. II. — Папський нунцій у Німеччині монсіньоре Орсеніґо відвідав кілька таборів для военних полонених у Німеччині. В одному таборі нунцій відправив у бараці при скромному, але гарному престолі Службу Божу. Один з полонених — священик, що колись був диріґентом хору у катедральному соборі у Гаймс, скомпонував до тієї Служби Божої власну музику. Після відправи нунцій сказав до полонених коротку проповідь.

—o—

НІМЦІ ГОТУЮТЬСЯ ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ
Голос болгарського щоденника

СОФІЯ, 21. II. — Болгарський столичний щоденник **„Слово"** приніс статтю емеритованого полк. Ганчева. Він пише, що німецькі збройні сили готуються до нових перемог. Величезні простори фронту, що простягаються від Нарвіку до французько-еспанської границі, готові почати боротьбу. Для Болгарії не є й не може бути байдуже обличчя завтрішньої Европи. Ще надто добре всі памятають диктат у Неї, щоби байдуже придивлятися ходові подій. І Болгарія, як держава, і кожний свідомий громадянин Болгарії мусить пристосуватися до ситуації та внутрішньо до цього підготовитися. Тверезість у поглядах та повна готовість — це наказ хвилини, що його вимагає національний інтерес Болгарії.

—o—

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ ІТАЛІЇ

РИМ, 21. II. — Італійська пресова аґенція Стефанія подає, що підсумки сьогоднішньої военної ситуації зводяться до таких точок:

1. На **грецькому фронті** грецька армія намагається з наказу головного британського командування зломити спротив італійців. Ґенеральна атака греків, що вживають усіх военних засобів, триває вже 10 днів. Акція греків **зовсім не вдалася.** Італійські становища непохитні.

2. На **абісинському фронті** італійці зміцнили свій спротив. Становище туземного абісинського населення під ніяким оглядом не відповідає надіям, що їх мали у цьому відношенні анґлійці. В Еритреї та Сомалі війська боряться на всіх частинах фронту як льви. Вони дають нові докази традиційної вірности.

3. На **лібійському фронті** ще дальше йде боротьба. Тут ще не впало останнє слово.

4. **Цілковито провалилася** велика дипльоматична офензива Великої Британії на Балкані, щоб собі там створити головний военний терен.

5. Події на морі й у повітрі з останніх 10-ох днів ніяк не в силі оправдувати оптимізму, що його намагався проявляти Черчіль у своїй останній промові.

6. Невдатна спроба анґлійських спадунів висісти у південній Італії доказала перед усім світом хибність поглядів Анґлії на відпорність внутрішнього італійського фронту. Велика Британія нічого не навчилася з досвідів першої стадії війни та знову повторяє свої старі помилки й безумовно фальшиво оцінює вартість італійського народу.

—o—

Провідник еспанської молоді в Берліні

БЕРЛІН, 21. II. — Від вівторка пополудні в столиці Німеччини перебуває провідник орґанізації еспанських студентів. У четвер ранком прийняв його ректор берлінського університету проф. Гоппе. В прийнятті еспанського гостя взяв участь також повновласний заступник провідника Военного Союзу Студентів Німеччини д-р Кубах. Після прийняття відбулися оглядини університету. Опісля еспанська делеґація пішла під памятник німецьких героїв в Алеї під Липами. Провідник еспанських студентів склав вінок, прикрашений стяжками з написом „Еспанські студенти своїм німецьким товаришам зброї".

—o—

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ РУМУНСЬКОГО ПАТРІЯРХА

БУКАРЕШТ, 21. II. Патріярх румунської Православної Церкви звернувся з пастирським посланням до вірних та всіх громадян румунської держави. Патріярх закликає шанувати Божі Заповіді та обєднатися біля особи короля, ґен. Антонеску та румунської армії. Коли нарід послухає цього, тоді батьківщина перетриває довгі століття, як скелі Карпат.

—o—

Новинки

КАЛЕНДАР

ЛЮТИЙ

22. Субота — мч. Никифора.
23. Неділя — Мясопустна.

— УВАГА! СПРАВА БІБЛІОТЕК! Всім тим, що замовили у нас бібліотеки, подаємо оцим до відома, що дуже багато книжок, що входили в комплети бібліотек, зовсім вичерпані. Всі ті, що до дня 12. II. 1941 р. вплатили гроші на поодинокі бібліотеки, ці ще дістануть бібліотеки по змозі після давніх комплетів. Всі замовлення й вплати, що плинули до нас по 12. II. будуть виконані в короткому часі, бо зіставляємо тепер новий, зменшений комплет бібліотеки. Список книжок, що увійдуть до цього нового комплету і ціну подамо в найближчому часі. УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО.

— ЗАХОДОМ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ УОТ—КРАКІВ, відбудеться для членів і впроваджених ними гостей в неділю 23 ц. м. в год. 20-ій ДАНСІНҐ в домівці УОТ, Адольф Гітлер-Пляц 12. II. пов.

— ЗВІТ „Українського Жіночого Комітету" зі Свят-Вечора, улаштованого в Берліні 6. січня ц. р. в салі „Ноллендорфкруг": у Свят-Вечорі взяли участь 562 дорослі особи і 30 дітей. З цього 49 осіб одержало вечерю безплатно. По оплаченню видатків було чистого доходу 270 РМ. Згідно з постановою Комітету розділено цю суму по рівній части обом українським парохіям: греко-католицькій і православній, та студентській молоді, згуртованій при „Українській Громаді" в Берліні, так, що кожна з цих установ одержала по 90 РМ. Крім цього підчас Свята зібрано для хворого члена УНО Луки Гаркавого 119.64 РМ. — „Український Жіночий Комітет" висказує оцею дорогою глибоку вдячність обом Високоповажаним Духовникам: Апостольському Візитаторові о. д-рові Петрові Вергунові та о. Федорові Білецькому за їх молитви та високопатріотичні промови. Сердечно дякує за безкорисну працю та поміч у поборюванню технічних труднощів п. Вовненкові та п. Турчкові. Завдяки великій ініціятиві та повній посвяти праці п. Мурашкової і п. Вовненкової, як і охотній помочі пань: Вічковської, Гомзинової, Колесникової, Кузелевої, Лисицької, Мірчукової й Шаповал, та інших прихильників „Жіночого Комітету", увінчалось Свято не лиш моральним, але і таким гарним фінансовим успіхом. — За „Український Жіночий Комітет" у Берліні: Марія Томашівська.

— „КУБАНСЬКЕ МОРЕ". На Кубані закінчують будову Тщицького водозбору. Це велика гидротехнічна споруда, що має затримати весняну повінь води з ріки Кубані, яка заливала що-року величезний простір піль із станицями. Повінь цю стримуватиме висока гребля завдовжки 32 кільометри, побудована на болотах і серед лісів. По закінченні будови цієї греблі великий простір плавнів і болот залле вода Тщицького водозбору, або, як його називають, Кубанського моря, що збереже від повени понад 650 тисяч гектарів орної землі. 27. XII. 1940 пущено воду з ріки Білої, після закінчення земних робіт, що відділювали водозбір від Білоріченського каналу. Ріка Біла ввійшла в нове корито.

— НІМЕЦЬКА виставка книжки в Барселоні продовжена до 23. II. вназідок незвичайно великого напливу публики. Виставка має великий успіх.

— МАДЯРСЬКИЙ ПРИМАС, кардинал Шереді, видав пастирський лист до мадярського народу. Він взиває в цих поважних часах звернутися до Бога, наслідувати діла св. Степана та жити згідно з Христовою наукою.

— АРГЕНТИНА переживає тепер поважний упадок свого вивозу внаслідок англійської блокади. В 1939 р. Аргентина вивезла 1,041.904 тон збіжжя, в 1940 р. вивіз упав на 401.193 тон, себто зменшився на 640.711 тон.

— НАГАЛЬНИЙ БУРЕВІЙ шалів у французькому Мароку. В околиці Маракешу завалилося кільканадцять домів. Погибло 10 осіб. На полях і огородах були велитенські шкоди. Багато дерев вирвало з корінням.

— НІМЕЦЬКИЙ посол в Еспанії фон Штофер зорганізував грошеву збірку з метою допомоги жертвам еспанської стихійної катастрофи. Відділ націонал-соціялістичної партії в Еспанії почав збірку харчів.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за бл. п.

О. Д-ра Ярослава Біленького

Проф. Духовної Семинарії в Станиславові, що заснув вічним сном 21. I. 1941 р. в Кракові, відправить ся 25. II. 1941 р. в год. 8-ій в тутешній гр.-кат. церкві, про що повідомляють усіх знайомих

Рідня і приятелі.

Малий фейлетон

Безпартійний партикуляризм

Не люблю політичних тем. Можуть мати погані наслідки. В найліпшому разі покінчиться може здоровенним гудзом на лобі. А я чоловік скромний, не претендую на героя.

Врешті маю наречену. Тоді зараз допити:

— Коли, де, що, як, хто, чому?

Могла б не повірити.

Так, як дехто з вас з недовірям похитає головою і скаже:

— Пощо писати про такі речі тоді, як партій давно вже у нас нема, бо, на щастя, згинули від наглої смерти?!

Не зовсім так, залишився ще по них нащадок: партикуляризм.

Тому й я постановив зарнзикувати.

Все одно — раз козі смерть.

І то з грубо матеріялістичних спонук. Пішло про академії.

Нічого проти них не маю. Дуже шаную память героїв і дбаю про те, щоб не пропустити ніодної академії.

Але, ради — Бога.

Давніше бувало їх кілька на місяць.

Тепер — по кілька на тиждень.

Ось хоча б кілька днів тому.

Приходить до мене мій приятель:

— Ідеш на академію?

— Обовязково!

— А на котру?...

Признаюсь, що я збаранів.

— Як то, на котру? Адже ж в цьому тижні...

— Ні, не говори дурниць. Немає у цьому тижні ніяких роковин, бо вже одні були.

— Роковини можуть бути одні, а академій дві, тому й питаю, на котру йдеш і до котрих ідеш: до тих, чи до тамтих?

Тепер я вже зцапів.

Бо рад би й до тих і до тамтих.

Швиденько перелічив гроші в мошонці. Ні, таки не вистане на дві.

А приятель настає:

— Кажи й кажи, треба ж себе кудись зачислити!...

Я попав у духову розгубленість. Під серцем замлоїло, в горлі залоскотало й вкінці закрутились в оці сльози.

Затривожений приятель почав мене втихомирювати, та я бігав по кімнаті, курив спорти, попивав воду, дер волосся, бо шукав виходу з положення без виходу.

Врешті гепнув себе пястуком в чоло й аж крикнув на радощах:

— Є!

— Що є? — питає приятель, вирячивши очі.

— Є вихід! Зробімо самі академ.ю...

— Як то? Таки вдвійку ?

—Так! — і... прибрав уже тріюмфальну міну.

І що думаєте? Зробили! Не пішли ані туди, ані сюди. На злість партикуляризмові!

ЩИПАВКА.

Короткі вістки

= КАНЦЛЕР ГІТЛЕР надав німецькі медалі для 8 шведських морських пільотів, що рятували німецьких моряків підчас катастрофи німецького стежного човна.

= НАСЕЛЕННЯ Злучених Держав проти війни. Великим ударом для прихильників Англії була заява Ґеллупа, що величезна більшість американського населення заявилася проти збройного виступу Америки, якщо німці торпедуватимуть американські кораблі, що плистимуть до Англії з війською американською залогою.

= ПІДЧАС вибуху в одному товаровому маґазині у Ліверпулю згинули 3 особи. Крім цього 30 осіб ранено.

= БОЛГАРСЬКИЙ ПРЕМІЄР і міністер освіти Філов та мадярський міністер освіти Гоман підписали болгарсько-мадярський культурний договір.

= РУЗВЕЛТ іменував Ральфа Берда заступником міністра фльоти. Він належить до республиканської партії. По званні Берд промисловець із Шікаґа. Він великий приятель міністра фльоти Нокса.

= З ОДНОГО ЛИСТУ, що його помістив анґлійський щоденник »Дейлі Мейл«, виходить, що англійськими старшинами можуть стати тільки слухачі вищих шкіл, що доступні тільки для багачів.

= РУМУНСЬКИЙ УРЯД звернувся до б. посла та ґенерального консуля Голяндії, щоб вони покинули Румунію, бо намагаються репрезентувати уряд неприязний Румунії та діють на шкоду Румунії. Оба голяндці стояли у звязку з т. зв. »голяндським урядом« у Лондоні.

= ГОЛОВА австралійського уряду Мензис заявив, що Австралія вже мало що менше витратила грошей на війну, як впродовж 4-ох літ світової війни.

= БРАЗИЛІЙСЬКА ПРЕСА гостро атакує Англію за те, що вона саботує арґентинсько-бразилійські торговельні взаємини. Англія вважає Арґентину своїм виключним ринком і не хоче туди допустити Бразилії, хоч одночасно домагається від неї сплати відсотків від своїх позичок.

= У КАСАХ ОЩАДНОСТИ Протекторату Чехії та Моравії було 30. VII. мин. року 13.70 міліонів марок вкладів. У перших 11 місяцях 1940 р. вклади у касах ощадности піднялися в порівнанні з минулим роком на 614.8 міліонів.

= ІТАЛІЙСЬКЕ ЛЕТУНСТВО зістрілило минулого тижня рекордове число ворожих літаків, 102 машини.

= В АМЕРИКАНСЬКОМУ СЕНАТІ почалася дискусія над проєктом закону про допомогу Англії. Сенатор Уелс мав внести поправку, що достава американських кораблів для Англії мусить мати окрему згоду конгресу.

= УСУВАННЯ ЖИДІВ У РУМУНІЇ. Урядова румунська статистика подає, що жидів усунули з усіх урядів, з армії, з професійних орґанізацій, зі спорту. Їм заборонено мати шинки й кіна.

= АВСТРАЛІЯ ДЕНЕРВУЄТЬСЯ. Заступник премієра Австралії, Федден, з уваги на критичне положення, склакає всіх провінціональних керманичів на нараду в справі протилетунської оборони та щоб обговорити воєнне положення.

= АНГЛІЙЦІ заперли міновими запорами морський просмик від Сінгапуру.

= В МОСКВІ почалися совітсько-японські господарські переговори, що мають на меті довести до підписання торговельного договору й договору про взаємну товарову виміну.

= МІКОЯН, народний комісар закордонної торговлі, відбув довшу конференцію з японським амбасадором у Москві Татекавою.

= »ЧЕСЬКЕ СЛОВО«, що гостро поборює політичну діяльність чеської еміґрації в Лондоні, пише м. ін.: »Бенешеві зовсім не йде про інтереси свого народу, тільки про інтереси англійських плютократів, що йому платять за його роботу«.

= ТУРЕЦЬКИЙ УРЯД згодився на збільшену товарову виміну з Італією.

= ПЕРСЬКИЙ уряд закупив збіжжя в Індії, але не може його звідти вивезти, бо англійці не дають кораблів на перевіз.

= РУЗВЕЛТ підписав наказ про створення смуг оборони на морі та замкнених смуг у повітрі. Без дозволу морського міністра не вільно ані переїздити ані перелітати згаданих смуг.

= ЗАМКНЕНІ смуги довжини 3 морських миль обіймають острів Калебра на схід від Порторіко, залив Кенеча на Гаваях, острови Киски й Анелеські біля Аляски, острови Пальміра, Джонстон, Вейк, Кингмен-Ріф, Роз, Тютилі й Ґуем.

= НІМЕЦЬКА КОЛЬОНІЯ в Більбао обняла опіку над бездомними дітьми міста Сантандер, що його знищив жахливий вогонь.

= АНГЛІЙСЬКИЙ ЩОДЕННИК »Дейлі Геролд« домагається від британського міністра скарбу Кинґслея Вуда програми фінансування війни. Без цього неможлива виплата платень, контроля ринку й устійнення цін.

= ЧЕСЬКИЙ щоденник »Народні Політика« пише про різницю між творчим національним капіталізмом та міжнародним капіталізмом, що став у руках жидів засобом поневолювання арійських народів.

= 18-ПАРТІЙНА конференція Совітів займалася на своєму 6-тому засіданні господарським рахунковим звітом за 1941 року та господарським пляном з цього ж таки року. В дискусії брали участь народні комісари металюрґії й вуглевої промисловости — Тевотіян та Вахрушев.

= ҐЕН. АНТОНЕСКУ заповів перед представниками преси, що його мета — створити новий політичний режім з участю всіх здорових сил нації. Він заявив, що не є проти леґіонарів, але проти вакханалії варварських інстинктів, що компромітують національну ідею.

= ВІД ДВОХ ЛІТ процвітає у Празі торгівля мистецькими творами. Вистави мистецьких творів стали дуже популярні, багато експонатів.

= ВІДПОРУЧНИК Рузвелта Доновен вирину в Багдаді, де він переговорював з урядом Іраку та намагався настроїти його прихильно до Англії. Уряд Іраку заявив йому, що він буде льояльно виконувати свій договір з Англією, але допомогу, що виходила би поза межі цього договору, відкидає.

= В ОСІДКУ британського комісара на острові Реджид (Багамський архіпеляг) вибухла бомба, що ушкодила будинок.

Зі спорту

СУДДЕЙСЬКІ КУРСИ

Референтури Молоді в Нім. Перемишлі й Ярославі влаштовують у цих містах для своїх округ курси на суддів копаного мяча, спортових гор і легкої атлетики. Початок курсу 5. березня. По курсі відбудуться іспити. Зголошення приймають проф. Красник — **Нім. Перемишль**, вул. Угорська 3 а (»Конфекція і ґалянтерія«) і Я. Мартинович — **Ярослав**, Гродська 18 (»Маратон«).

ПОВІТОВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ В БАЛИГОРОДІ

Заходом Референтури Молоді при Делеґатурі УДК в Балигороді відбулися 9. II. повітові лещетарські змагання в Балигороді. До змагань зголосилося 14 змагунів з Балигороду й повіту. З браку снігу зголосилося мале число змагунів. Траса виносила 8 км. У конкуренціях змагуни зайняли такі місця:

1. місцем поділилися м-р О. Луцький і А. Пицик в часі 56 мін., 2. А. Матяшовський в 58 мін. 30 сек., 3. М. Шпак в 1 год. 1 мін. 45 сек., 4. П. Данила і Ю. Ковальський в 1 год. 2 мін., 5. Я. Кобилецький в 1 год. 3 мін. 30 сек., 6. д-р В. Ольшанський в 1 год. 5 мін. 15 сек. 7. М. Шпак в 1 год. 10 мін.. 8. М. Семчик в 1. год. 11 мін., 9. В. Шпак в 1 год. 14 мін. 45 сек., 10. Ю. Тимчик з Рибного в 1 год. 15 мін. 30 сек., 11. М. Коваль в 1 год. 19 мін. 30 сек. Один відпав.

Слід зазначити, що деякі змагуни прибули з далеких околиць (Тимчик Юрко з Рибного, 20 км. від Балигороду). Організація бігу була добра, приготовили трасу й суддювали: м-р О. Лисяк, м-р М. Субтельний і м-р Б. Гамерський. Зацікавлення молоді лещетарством найшло вже зрозуміння. Молодь повинна частіше й громадно пробувати своїх сил на змаганнях. Охо.

Пяті міжнародні лещетарські змагання в Ґарміш-Партенкірхен почалися в суботу. В жіночому зїздобігу брало участь 18 на 21 зголошених. Перше місце здобули дві змагунки в однаковому часі 3'55", Розенмарія Проксавф (Відень) і Гільде Долежаль (Інсбрук). Щойно на третьому місці прийшла непереможна дотепер Хрістя Кранц в часі 3'57.1" з приводу хиби вязання. Першою чужинкою була італійка Целіна Сенґґі, що прийшла шоста в часі 4'03.6".

В суперництві мужчин перше місце осягнув Пфайфер перед Єнневайном і Руді Кранцом.

У неділю передполуднем відбувся змаг у крутобізі мужчин і жінок на однаковому шляху, довгому на 800 м. при 200 м. різниці поземів. Шлях, визначений 41 воротами, був дуже тяжкий і ставив великі вимоги до змагунів. В жіночому суперництві перше місце осягнула Хрістя Кранц в часі 73" і 73.6" в обох чергах. Другою була Сузе Гертнер (Фрайбурґ) у часі 78.4" і 76.5". Третьою італійка Целіна Сенґґі 78.4" і 76.5".

На тій основі Хрістя Кранц осягнула перше місце в зложеному зїздобігу.

В суперництві мужчин перше місце осягнув Руді Кранц в часі 66.1" і 65.4". Друге Енґельберт Гайдер (Інсбрук) 69" і 64.6", щойно на третьому місці Єннерайн Осип 68.4" і 66". Перший чужинець був на девятому місці, а саме італієць Ценo Кольо в часі 69.8" і 69.3".

В зложеному зїздобігу перше місце признано Руді Кранцові 402 точки, друге Єннвайнові 405 т., третє Осипові Ґабльові 412 т. Гайдер осягнув щойно шосте місце з огляду на слабий час у зїздобігу.

До розставного бігу ґінців 4х10 км. ставало 12 дружин. Перше місце осягнула дружина фінляндців (без Курікаллі) в часі 2:17'55", друге і третє дружини шведів, а четверте німецька дружина.

В суперництві відкритих скоків перше місце осягнув Брадль (Німеччина) нотою 226.5 точок (скоки 84 і 79 м.). Скоком 84 м. усталив Брадль рекорд скочні. Друге місце осягнув Мурама (Фінляндія) 220.4 точок (скоки 83 і 76), третє Вайлер (Німеччина) 220.1 т. (скоки 83 і 76 м.). Першун світа Віерто упав при скоці. Друга черга скоків відбувалася зі скороченого розбігу.

Кінцеві розгривки за першенство Ґенерал-Ґубернаторства в копаному мячі зачнуться вже 23. лютого в Кракові й Варшаві. Участь беруть чотири дружини: 1) Люфтвафен Спорт-Ферайн Варшава-Окенце, 2) ДТСҐ Краків, 3) Люфтвафен Спорт-Ферайн Радом і 4) СС у. Поліцай С. Ґ. Варшава.

Листування Адміністрації

Вп. Іванусів — Новий Санч: „Малі Друзі" ч. 1. ми вислали Вам 3 рази.

Вп. Лаврович С. — Каршніце: 14.— РМ. у виказі УНО нема. Зверніться до них за вияcненнями і нас опісля повідомить.

Вп. Михайло С., Крґеф. ч. 9676: Подайте докладну адресу.

Вп. Корикора М. — Скомпе: 6.— РМ. з 19. XII. одержали.

Вп. Каган Ф. — Гавсменінґ: „К. В." щоденник заплачений по кінець лютого 1941, тижневик до 15. III. 1941.

Вп. Решетуха Гр. — Мінхен: За „Іл. В." винні Ви нам ще до 31. XII. 1940 р. 7.— зол.

Вп. Подубинський Павло — Дрезден: „К. В." щоденник заплачені до 5. IV. 1941, а М. Д. для Зіни Подубинської з Дубрівки заплачені до 31. I. 1941.

Вп. М-р Снігурський Михайло: 42 зол. ми одержали. Їх вислали до ДОФУС при УНО в Берліні і УНО оголосить в Укр. Вістнику. I. В. для п. М. Пар-ак вислали.

Вп. Шевчук Г. — Бромберґ: »Кр. В.« висилаємо без перерви. Просимо урґувати на пошті.

Конкурс

НА СТАНОВИЩЕ РЕФЕРЕНТА ФАХОВОГО ДОШКОЛЮВАННЯ МОЛОДІ при У. Ц. К. В КРАКОВІ.

Вимоги:

1. Скінчення вищих агрономічних або технічних студій.
2. Практика в суспільній праці.
3. Добра вимова.
4. Організаційний хист.

Зголошення до Українського Центрального Комітету (Краків, Зелена 26) із залученням життєпису.

766 3-4 **Керманич Відділу Опіки над Молоддю й Родиною.**

Вп. Грушаник Е. — Штутґарт: „К. В." висилаємо без перерви. Просимо урґувати у Вас на пошті.

Вп. д-р Мармаш Р. — Беліц: I. В. заплачені до 1. I. 1941, »Малі Друзі« до серпня 41 р. Про »Кр. В.« повідомимо пізніше.

Вп. Дрогомирецький В. — Тухель: „Кр. В.« щоденник заплачений по кінець січня 1941 р.

Вп. Дашко Степан — Белефельд: „Кр. В." щоденник є заплачений до кінця березня 1941 р.

Вп. Стецюк Анат. — Каніволя: Заплачено до 31. I. 1941 р.

Вп. Інж. Пузяк Мирослав — Ліманова: Заплачено до 28. II. 41. 3 зол.; зачислено на передплату К. В. до 31, 12. 40 р.

Вп. Павлів — Волове: По кінець грудня 5 зол.

Вп. М-р Кебус Осип: Новий Санч: Заплачено до 31. III. 41.

Вп. Д-р Кухтин Осип — Новий Санч: Щоденник заплачений на три місяці: лютий, березень, квітень по 6 зол.

Вп. о. Кіт Іван — Лупків: заплачено по 28. II. 41, з 2,— зол. на березень.

Вп. Д-р Карпевич Яр. — Ленчна: Заплачено до 28. II. і 1.50 зосталось на березень.

Вп. УОТ. — Батичі: Заплачено до 2. II. 41.

Вп. Кулицький М. — Янів Любл.: Заплачено до 31. I. 1941.

Вп. Кожан М. — Ґіссельборн: К. В. — щоденник висилаємо безперервно. Просимо урґувати на пошті.

Вп. Столяр В. — Мінхен: »Кр. В.« щоденник заплачені по 15. III. 41.

Вп. Гребенюк I. — Кеніґсґітте: За „Кр. В." щоденник по кінець лютого треба надіслати 19,50 зол. Дотепер ми одержали 10 зол.

ЛІК НА НАЛІҐ КУРЕННЯ І ПИЯЦТВА — ЦЕ СИЛЬНА ВОЛЯ Й ПРАЦЯ!

ОГОЛОШЕННЯ

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., ¼ сторінки 180 зол., ⅛ сторінки 150 зол. 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу, — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Seh A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin Nr. 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. [illegible]
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79